

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Parohiile cl. I. și II. pe un an 450 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 300 Lei Pentru preoți și particulari . . . 300 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapciază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”. Iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Pe pământul Transnistriei.

XV

Ce vor face aceia dintre Ruși, care primind ideologia comunistă s'au pornit contra Bisericii lui Hristos (pentru că, oricum, au fost printre membrii partidului bolșevic destul de mulți Ruși, deși propaganda anti-religioasă a fost organizată și executată, în cea mai mare parte, de evrei)?

Ce atitudine vor lua aceștia, după restabilirea credinței pe pământul Rusiei? Vor rămâne inconvertibili ateii?

Am putea să credem aceasta dacă ei n'ar fi Ruși.

Atât de ciudat și fantastic și neverosimil, ne apare sufletul rus în literatura marilor romancieri ai acestui popor și mai ales în lumea cărților lui Dostoievski.

Ce intenție psihologică, ce putere de pătrundere ne-ar trebui ca să ajungem în adâncurile acestui suflet, în lumea subterană a sentimentelor lui?

Te apucă, parcă, șfiala să privești drept și din apropiere acest „peisagiu sufletesc” atât de asemănător cu însăși stepa aceasta fără drumuri, în care te pierzi atât de ușor. Nici un drum nu te duce la un sfârșit, căci se ramifică mereu și se pierde în altele.

Drumurile rusești și sufletul rus! Sufletul rus și drumurile stepelor nesfârșite!

Enigma stepelor!

Cine le poate străbate fără a întâmpina infinite greutateți!?

Lipsit de simțul măsurii, Rusul trece ușor dela o extravaganță la alta.

N'are nici o simetrie.

Deaceea credința lui fanatică se poate transforma în ateism fanatic. O pasiune este

mai intensă, mai violentă, când a precedat-o antiteza ei.

Desigur, nu vom putea identifica pe eroii lui Dostoievski, în fiecare rus. Totuși parcă, Dostoievski, a trăit în propria-i ființă tot tragicul spiritual al poporului său.

Frământat până la tortură de cea mai grea problemă spirituală — cea divină — Dostoievski, caută febril certitudinea existenței lui Dumnezeu, în svârcoirile lăuntrice ale eroilor săi.

Și cam așa trebuie să fie însuși poporul acesta.

Chiar atunci când distrugea altarele, el căuta, subconștient, o certitudine.

Există sau nu există Dumnezeu?

Rusul credincios de totdeauna, trece prin neconținute transfigurări mistice și în drumul căutării divine, cu toate pasiunile sale în deslănțuire, el trece adesea prin porțile tuturor viciilor... — Nimic nu ne împiedică să credem că poporul acesta, cu firea sa ciudată, cu violența fanatismului său, va deveni, după această perioadă de rătăcire, din nou cel mai fanatic propagator al lui Hristos.

Despărțindu-ne de Păr. Dreabov, găsim un alt prețios interlocutor: Dl Subprefect Toader Decuseară, fost profesor la Academia Agricolă din Odesa și apoi la Balta. A crescut și și-a format cultura în școala comunistă, deaceea cunoaște bine ideologia și mentalitatea Rusiei bolșevizate. Informațiile, foarte prețioase, pe care le culegem dela Dsa, ne edifică asupra multor probleme pe care nu le înțelegeam.

Coborâm pe strada principală, pe care urnesc camioanele militare mergând sau întorcându-se de pe front.

În apropiere de podul peste râul Codâlma la un magazin, observăm o firmă scrisă în limba ucraineană și română.

Apoi găsim firma unui dispensar, scrisă în moldovenește cu litere slave.

Iată, încă o dovadă despre existența Moldovenilor recunoscută de Ruși, pe aceste pământuri.

La popota ofițerilor români din Balta, am găsit câteva manifeste sovietice redactate în limba norodului — adică cea moldovenească, cu aceleași litere.

A existat aici o tipografie, o editură de Stat, care tipărise pe lângă cărți de propagandă și manuale de școală, chiar cărți literare.

Dar în aceste publicații, frumoasa noastră limbă moldovenească, a fost „oribil masacrată” — după expresia unui ofițer român.

Rușii au îmbibat limba noastră cu rusisme pentru a dovedi că limba moldovenească e o derivație slavă, după cum însuși poporul moldovean este — după judecata panslaviștilor — o ramură slavă românizată.

Teoria este veche și a fost utilizată și de vechiul regim țarist.

Indignarea noastră scade, când vedem pretutindeni, pe zidurile caselor, pe stâlpii de telegraf, etc. ordonanțe și apeluri recente, redactate în limba noastră curată.

Cărțile românești au pătruns odată cu soldații noștri pe pământul Transnistriei.

Tipografia, care până acum a stâlcit limba noastră, poate fi folosită pentru a continua opera începută în veacul al 18-lea, în tipărișele dela Dubăsari...

A doua zi, asistați de Păr. Dreabov, am săvârșit, în marea catedrală din Balta, Sfânta Liturghie.

Răspunsurile le dă același cor, pe care l-am cunoscut în ajun, în limba rusă. Un cor mixt, bine organizat, care ar putea satisface și cele mai exigente gusturi de muzică bisericească. Nici corul acesta nu s'a înfiripat acum, în câteva zile. E vechiul cor catedral, care și-a durat existența peste urgie și persecuție. Predica Prea Sfințitului Veniamin — adresată mai ales Moldovenilor — o rezumă în limba rusă, ca și în ajun, Dl Ing. S. Grecu.

În numele orașului și al județului Balta, Dl Col. V. Nica mulțumește Prea Sfințitului pentru slujbele și învățăturile pe care le-a dat acestui popor.

După ce am săvârșit botezul câtorva prunci — naș fiind Dl Prefect Nica — s'a redactat și aici un „hrisov” ca și la Râbnita, având cam același conținut.

(Urmează)

Pr. Marcu Bănescu

Drumuri de lumină.

IV.

„S'a cunoscut de dânsii întru frângerea pâinii” (Luca XXIV 35).

Era mare fierbere în Ierusalim, a treia zi după săvârșirea marelui nelegiuiri.

Fariseii, pe care îi cuprinsese spaima încă de când văzuseră catapeteasma Bisericii ruptă'n două „de sus până jos”, pământul cutremurându-se și pietrele despiciându-se (Mat. XXII, 51), erau îngroziți, auzind dela străjerii mormântului despre învierea Celui osândit și răstignit de ei. Și neputând sta și de data aceasta pe față împotriva adevărului, au crezut că-l vor putea acoperi printr'o minciună, dând „arginți mulți” soldaților și zicând: „Spuneți că ucenicii Lui, noaptea venind, L-au furat pe El, dormind noi” (Mat. XXVIII 13). Se temeau de furia poporului!

Poporul, gloată nevinovată dar inconștientă, era năucit. Nu mai știa ce să creadă. Cu o săptămână înainte, intuind cu sufletul său curat, în Cel ce-l înviase pe Lazăr și făcuse alte multe minuni, pe însuși Mesia, L-a primit cu stălpări și strigăte de: „Osana!”, ca după câteva zile, manevrat mișelește de conducătorii săi, să strige ca o fiară: „Răstignește-L!” Se temea acum de mânia lui Dumnezeu!

Iar apostolii și toți cei ce-L urmaseră pe Iisus, erau sguduși, săvârșiți sufletește. Deșămăgiți de mustrarea pe care i-o făcuse lui Petru în grădina Ghetsimani, când acesta scoase sabia să-l apere, ei au fugit fricoși, ascuzându-se. Totuși se așteptau, poate, ca cel puțin în clipa din urmă, El, idealul pentru care ei părăsiseră totul, să cheme legiunile de îngeri, să sfărâme puterea diavolului și să proclame împărăția lui Mesia, așa cum o visau Evreii, după veacuri de cruntă asuprire streină. Nimic din toate acestea, dimpotrivă, chin, batjocură, moarte, îngropare...

Dar, iată, că acum Maria Magdalena și altele împreună cu dânsa au venit dela mormânt, cu frică și cu bucurie, spunându-le că: *a înviat învățătorul!* Iși amintesc ei de cuvintele Lui că va învia, dar probabil înțeleseseră că la sfârșitul veacului, căci *nu cred!* De aceea Petru și Ioan aleargă și ei la mormânt *să vadă*. Și nu se mulțumesc cu privirea mormântului gol, ei *intră înăuntru să pipăie giulgiurile și să se convingă că sunt goale*.

Ceilalți, însă, erau în aceeași stare de sbucium între necredință și credință, erau în aceeași involburare de suflete deștelenite din totala necredință, dar care n'au ancorat încă la limanul deplinei încredințări, care dă pacea.

Vrând să scape de această fierbere ierusalimiteană, să fugă chiar și de propriul său sbucium, doi dintre ei: *Luca și Cleopa*, au plecat spre satul din apropiere: *Emaus*.

Mergeau și vorbeau despre toate cele întâmplate, când divinul călător, Iisus, s'a apropiat de ei fără să-l recunoască, a început să le tâlcuiască scripturile și să-i mustre pentru necredința lor: „*O, nepricepuților și zăbavnicii cu inima a crede toate câte au grăit prorociei. Au nu trebuia a pătimi acestea Hristos și a intra întru slava sa?*” (Luca XXIV, 26—27).

Ardea inima în ei, auzindu-l, deaceea, ajungând în Emaus, L-au rugat: „*Rămâi cu noi, căci către seară este și s'a plecat ziua*” (Luca XXIV 29).

Și ei, care n'au crezut cele spuse de mironosițe, nici chiar după ce au fost întărite de mărturia lui Petru și a lui Ioan, ei, care nu L-au cunoscut pe cale, din toată tâlcuirea scripturilor, L-au cunoscut „*întru frângerea pâinii*” (Luca XXIV, 35), la acel dumnezeesc popor din Emaus și au primit pacea sufletului.

Un Ierusalim în fierbere este și lumea de azi, iubii cetitori, tot din cauza Lui, „*piatra de poticnire*” (Rom. IX, 33).

Raționaliști, liberugetători, francmasoni etc. izbesc și astăzi în minunea învierii Lui, fie repetând minciuna mai marilor poporului iudeu, că a fost furat din mormânt, fie spunând că n'a murit cu adevărat și deci n'ei n'a înviat cu adevărat, ei s'a trezit din letargie, făcând din toți martorii învierii niște halucinați, vizionari, care au dat lumii un Hristos înviat etc. etc., nu de frica poporului, dar din dorință, ei numai din porunca stăpânului lor, Satan, în slujba căruia s'au pus, în mod conștient și voit.

Suprema renegare, stazie s'a trăit și se trăiește încă în Rusia bolșevică, unde s'au actualizat și s'au folosit toate teoriile blasfematoare din trecut, oricât de demodate și naive ar fi, spre a susține domnia lui Satan. Dar nu a lui Satan, care crede și se cutremură (Iacob II, 9), despre care vorbește sf. Iacob în epistola sa, ci: „*Satan, pierzându-și ultima scântee ce-i amintea originea și firea lui cea dintru început: credința că există Dumnezeu. Satan care nu mai crede și nu se mai cutremură.*”¹

Acest Satan și-a ales, pentru a striga ca niciodată în istorie: „*Răstignește-L*”, pe: „*Nefericitul popor de contraste și de himere, de misticism și de agitație, de sfințenie și de sacrilegiu, care este poporul Rus și asupra căruia tu-*

daismul a adus și ține plăgi de o mie de ori mai mari decât asupra Egiptului asupritor.”²

Iar noi, ucenicii lui, cei care vrem să credem în El, cei care va trebui să dăm lupta hotărîtoare, în numele Lui, împotriva acestui uriaș iad, foarte adesea călătorim pe drumul spre Emaus, pe drumul sbuciumului și chinului sufletesc.

Din pruncie am auzit despre El, știm toate scripturile și prorociile, arde de multe ori inima în noi, pentru că îl simțim alături pe drumul vieții, dar n'avem pace deplină, *pentru că nu-L cunoaștem*.

Drumul spre Emaus, pentru mulți creștini, se termină cu despărțirea de Iisus, care călătorește mai departe, se termină fără acel dumnezeesc popas al *frângerii pâinii*, singurul în stare să le deschidă ochii, să le dea deplina cunoaștere a lui Hristos, arătându-li-L viu și atotputernic.

Mulți dintre intelectualii noștrii, mai ales, nu se mai împărtășesc cu trupul și sângele Domnului de când termină școala. Ori, cuvântul Lui este categoric: „*De nu veți mânca trupul Fiului Omului și de nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi*” (Ioan VI, 53).

O, mare bunătate ne-a arătat Dumnezeu nouă păcătoșilor, prin rânduirea tainei sf. cuminecături!

„*Ce este Marea Roșie, zice Ilie Miniati, înaintea acestui sânge izvorîtor de viață, prin care noi trecem la făgăduința dorului celui nou? Ce este Mana, pe care ei au mâncat și au murit, înaintea acestei dumnezeesti pâini, care s'a pogorât din cer, pe care cine o va mânca va fi viu în veci? Ce este piatra, din care a izvorât apă, înaintea acestei tainuitoare pietrii?*”³

„*Și, zice acelaș de Dumnezeu grăitor, cu atâta dor noi ne înălțăm la atâta înălțime de sfințenie, cât de am muri într'acel ceas, sufletul nostru ar avea loc înăuntru în cetele mușcicilor, a fecioarelor și a sihastrilor. Și am ajunge, într'un minut, acolo, unde ei au ajuns într'u atâta vreme și cu atâta luptă. Dumnezeu meu, răscumpărătorul meu, să mor când va fi voia Ta cea sfântă, în loc pustiu, într'o pădure, într'un munte, nu-mi pasă, numai înaintea de a muri să mă învrednicesc întâi, să mă împărtășesc cu prea curat trupul și sângele tău!*”⁴

Zi de zi, ne apropiem de marea dramă a Golgotei și de marea primire a învierii. Vremea postului mare e cea mai potrivită pentru a poposi cu Iisus la „*frângerea pâinii*”.

2. Idem, p. 29.

3. Ilie Miniati: Episcopul Cernicâi și al Calavritei: Didahii, București 1897, p. 70.

4. Idem, p. 73.

Să ne apropiem de sf. cuminecătură și să-l rugăm pe El, care ni se dă viu și real, în chipul pâinii și al vinului, zicând:

„Rămâni cu noi“, căci fără de Tine viața e chin și neîntrerupt sbucium!

Rămâi cu noi, Iisuse, căci iată, se aproprie noaptea celor mai mari suferințe, pe care le-a trăit vreodată lumea!

Rămâi cu noi, căci numai cuminecându-ne cu Tine, de ori unde am cădea, în lupta contra Satanii, care începe cu mai multă putere: din apă, din munți, din crăpăturile pământului, sau din adâncurile durerilor sufletești, știm că vom învia și noi cu Tine și vom trăi cu Tine, în veci de veci, biruitori asupra iadului și a morții.

Pr. Zosim Oancea

LA ROSTUL VREMILOR.

În sat, un preot vrednic
Ș'un bun învățător
Feriți de griji — vor face
Minuni — dintr'un popor.

Trăind în armonie
Ei pot fi pentru noi
Ca Petru și cu Pavel —
Apostoli — amândoi.

Biserica mai mare
Cu școala lângă ea,
Prin Duhul sfânt de Ceriuri
Pe veci se vor lega.

Credința și lumina,
Comori din Răsărit,
Vor sta la temelie
Ca pietri de granit.

Dar iată-ne „sub vremuri“
Îngrijorați trăim,
Avem puțini apostoli
Așa — cum îi dorim.

La Taina Preoției
Se trag tot mai puțini
Și pier — cu bătrânii
Vieața — de creștini.

Iar școlăle plâng astăzi
Atâția învățători
Porniți la glasul Țării,
Să-i fie-apărători.

O, tie-Ți milă Doamne
De-o Țară ș'un popor
Și dă-ne ajutorul
La rostul vremilor.

1942.

G. B.

Ș T I R I

Personale. Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin a călătorit Luni la amiazi la București și-a participat la solemnitățile desfășurate acolo Joi, în 19 I. c. iar Sâmbăta la amiazi s'a înapoiat la reședință.

Solemnitatea primei adunări a clerului și învățământului român a avut loc Joi în București în aula Facultății de Drept. I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim a binecuvântat adunarea apoi s'a cântat „Împărate ceresc“. A luat cuvântul d-l vicepreședinte al Consiliului de Miniștri Mihai Antonescu vorbind despre rolul capital al Bisericii și al școlii în viața neamului. A arătat cari sunt cauzele și temelurile războiului nostru actual, apoi motivele pentru cari nu putem nesocoti pe frații noștri de pretutindeni. D-l ministru I. Petrovici încă a accentuat rolul important al celor două instituții, Biserica și școala „coloanele pe cari se sprijină bolta națiunii“. Au mai vorbit și alții, iar de încheiere a vorbit cu adevărat magistral I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae despre ceasul epocal de care-l trăim astăzi și porunca solidarizării pentru biruință. Solemnitatea a fost radiodifuzată. Vom reveni.

Congresul soc. ortodoxe naționale a femeilor române din acest an a decurs în cadre mult înălțătoare. Prezidat de d-l ministru I. Petrovici și onorat de prezența a numeroase și distinse personalități. Prezidenta, doamna Alexandrina Cantacuzino, pe bună dreptate poate fi mândră de realizările din cursul anului trecut ale vrednicei societăți, congresul fiind o încununare și o sărbătorire a laudabilelor rezultate ale societății.

Reapare „Viața ilustrată“, eminenta revistă de familie, cu binecuvântarea P. S. Sale Episcopului Nicolae Colan al Clujului și sub răspunderea redacțională a părintelui protopresbiter I. Goron, redilier eparhial. După ce fusese sistată în anul trecut, revista reapare în același simpatic aspect de parcă nimica nu s'ar fi schimbat. Salutăm cu bucurie mare evenimentul acesta și invităm pe toți prietenii revistei să-i rămână credincioși, eventual să câștige și mai mulți abonați (abonamentul fiind de 450 Lei pe an: Librăria ep. K-vár, piața Hitler A 2). Revista reapare lunar, începând cu Martie, socotindu-se în abonamentul anului în curs și cele 3 numere din anul trecut, atât pentru cei cari au trimis costul abonamentului cât și pentru ceilalți. Cu un clișeu sugestiv, numărul de acum e inaugurat cu un frumos articol despre *sfințenie* al păr. Goron, și cuprinde în 28 pagini o seamă de interesante și variate articole, poezii, recenzii, precum și numeroase clișee.

„Pădurile și destinul nostru național“. Conferința d-lui prof. univ. Emil Pop în cadrele Astrei a dezvoltat această interesantă problemă. Deși între om și pădure sunt raporturi și sufletești, nu numai economice, pentru noi Românii pădurea este un element vital. Pădurea din regiunea muntoasă ni-a servit ca leagăn și scut, ea ni-a înrăurit sufletul cu sensibilități proprii, ea ni-a fost izvor de câștig și de traiu. Nesocotita despădurire din anii ultimi se continuă cu voită și pornită patimă; măsuri trebuie luate, căci toate apele noa-

stre de acolo pornesc spre câmpiile cari ne dau pâinea cea de toate zilele.

Conferința a fost încadrată de cântece, executate de corul liceului condus de d-l prof. D. Cusma. Cea anterioară, despre colinzi, a fost inaugurată cu bucăți corale și colinzi, executate de corul „Reuniunii române de muzică”, de sub conducerea diaconului catedral A. Jucos.

Predici în Catedrală. Duminica trecută a predicat pâr. profesor Dr. Gh. Cotoșman despre *calea mântuirii*, iar astăzi predică tot Sf. Sa în continuare.

Căminul Cultural al orașului Caransebeș, în ziua de 8 Martie a. c. și-a ținut consfătuirea generală anuală, sub presiul Pâr. Isaia Suru adm. protopopesc. În cuvântarea de deschidere, prezidiul, în cuvinte adânc simțite arată rostul unui cămin cultural, cu deosebire astăzi, în vremurile de grea cumpănă prin care trecem. Arată înfăptuirile din trecut, în cei 10 ani de existență și schițează programul pentru viitor. Dragostea de neam și credința în Dumnezeu să fie deviza tuturor membrilor căminului. Dragostea față de neam să și-o arate astăzi fiecare căminist, făcându-și datoria din deplin, subscriind la Imprumutul Reîntregirii și dragostea față de Biserică, cercetând biserica și cântând cât mai des cu corul căminului la sf. biserică, așa după cum și până acum au cântat.

S'a ales apoi sfatul căminului pe un timp de trei ani, cu următorii membrii: Birtea Petru agricultor, Boneca Ioachim pensionar, Brașovan Iacob pantofar, Cusma Dimitrie profesor, Iota Dolnea funcț. C. F. R., Liviu Demetroviciu penslonar, Petru Deregătoriu inspector C. F. R., Ion Dragomir agricultor, Ion Ianoșel pantofar, Martin Jigorea agricultor, Atanasie Oprea măcelar, Elisei Popa funcț. C. F. R., Ion Rada agricultor, Dimitrie Radulovici comerciant, Teodor Roșca protodiacon, Isaia Suru adm. protopopesc, Gheorghe Stan secretarul gării și Atanasie Suciuc agricultor.

În ziua de 14 Martie 1942, s'a ținut ședința de constituire a sfatului Căminului. Cu multă însușelire a fost ales de președinte al căminului părintele Isaia Suru, secretar general: protodiaconul Teodor Roșca, vicepreședinți: inspector Petru Deregătoriu și Gh. Stan, casier: D. Radulovici și dirijorul corului: profesorul Dimitrie Cusma.

Conferința preotească de primăvară, din protopopiatul Caransebeșului s'a ținut la sediul Marți și Miercuri săptămâna trecută. Vom reveni.

„**Șezătoare**” organizează astăzi, în sala liceului „Traian Doda”, la orele 17 (5) p. m., „Societatea femeilor române pentru îngrijirea cimitirului ortodox din Caransebeș”. În cadrul șezătorii conferențiază pâr. profesor catihet Aurel Stupariu dela liceul „Traian Doda” despre „Cetatea păcii”.

† **Dr. Ilie Grosșlanu.** Cu multă părere de rău inserăm aici moartea unui vrednic bănațean, bun și sincer prieten al foii noastre. Fiu al Sascăi, răposatul a fost judecător, avansând consilier la Curtea de Apel din Timișoara. Pensionându-se, a mai făcut advocatură, tot în Timișoara. Devotat Bănățului său, căci fusese bursier al Mocioneștilor și prieten al marelui avocat Dr. E. Babeș, s'a preocupat totdeauna de problemele sociale și religioase ale patriei sale mai re-

strânse. Zâmbitor, vesel, muncind necontentit, moartea l-a răpit dintre noi spre adâncă și sincera noastră părere de rău.

Transmitem îndoliatai familii condoleanțe iar pentru cel ce ne-a părăsit, rugăm pe bunul Dumnezeu să-l așeze în corturile aleșilor Săi!

Postul de econom dela Internatul Șc. Normale din Caransebeș este vacant. Doritorii de a ocupa acest post să se adreseze direcțiunii școlii.

CONCURSE

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4310 B. din 1941 se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de paroh la parohia vacantă de clasa III din comuna **Jupa**, protopresbiteratul Caransebeșului.

I. BENEFICIILOR :

1. Sesiunea parohială în extensiune de 29 jughere 596 stp. și un jugh. și 350 stp. grădini, total 30 jugh. 916 stp. + 3 jugh. și 115 stp. din reforma agrară.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Casa parohială cu grădina ei și cu supraedificatele economice necesare.

II INDATORIRI :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. III, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului eparhial să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Jupa, prin Prea On. Oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încușoștiințare a prea Cuc. protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nici de cum în ziua de alegere.

Jupa, din ședința consiliului parohial, ținută la 18 Ianuarie 1942.

Președinte:

Pr. Remus Olariu
adm. parohial

Secretar:

Solomon Bistreanu

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Isaia Suru
adm. protopop

3-3

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 6006 B. ex 1940 din 19 Decembrie 1940, se publică

din nou concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de preot la parohia de clasa III-a din comuna **Bolvașnița**, protopresbiteratul Caransebeșului.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în estindere de 30 jugăre 1000 stj. □
2. Birul parohial și venitele stolare uzitate.
3. Casă parohială cu grădină și intravilan de 270 stj. □ cu supraedificatele economice necesare.

II. ÎNDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică sau sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvaliificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. din Bolvașnița, prin Prea On. Oficiu Protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunostiințare a Prea Cuc. protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Bolvașnița, din ședința consiliului parohial, ținută la 27 Iulie 1941.

Președinte: **Ioan Muntean** Secretar: **Simion Daia**
adm. parohial

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Pr. Isaia Suru
adm. protopopesc

3--3

În Baza decisului Ven. Consiliu Eparhial Nr. 604 B. din 13 Ianuarie 1942, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. III-a din comuna **Moniom**, protopopitatul Bocșei-montane.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 30 jug.
2. Casa parohială.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Birul parohial de 30 Lei de fiecare număr de casă.

II. ÎNDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate îndatoririle preoțești și parohiale, a predica regulat și a catehiza la școala primară din loc fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, să se prezinte în sf. biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare, după ce mai înainte își vor fi exoperat binecuvântarea și respectiv învoirea P. S. S. Episcopului Veniamin și să-și înainteze cererile, P. On. Oficiu protopopesc în Bocșamontană, adresate fiind consiliului parohial din Moniom.

Moniom, din ședința consiliului parohial ținută la 8 Martie 1942.

Președinte:

C. Ișfan Stan
adm. paroh.

Notar:

Petru Vuc

În înțelegere cu Oficiul protopopesc.

Dr. N. Iorgovan
Protopop

1-3

Nr. 1835 C 1942.

Consiliul eparhial publică concurs de 8 zile pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc și conducător de cor în parohia **Slatina-mică**.

I. BENEFICII:

1. Dotația cantorală dela parohie.
2. Eventualul salariu dela Stat.

Reflectanții, absolvenți ai școlii cantorale, vor înainta consiliului parohial — prin Oficiul Parohial respectiv — în termen Concursual actele necesare.

Caransebeș în 20 Martie 1942.

Consiliul eparhial

STIHARE

din mătasă brocată de culoare galbenă
se află de vânzare la **Librăria Diecezană**
din **Caransebeș** cu prețul de

Lei 6.350

AVIZ

Cucernicii preoți sunt rugați să îndrumeze producătorii de ceară de albine (stuparii) din parohiile sfințitorilor lor, să vândă ceara Fabricii Eparhiale de lumini din Caransebeș, care o plătește după calitate și la prețul curent.

„BANCA BANATULUI“
INSTITUT DE CREDIT ȘI COMERT; SOCIETATE PE ACȚIUNI
ÎN CARANSEBEȘ (JUD. SEVERIN).

Capital vărsat Lei 5,354.000.— Rezerve Lei 1,035.018.— Reg. soc.
bancare Nr. 9/1934.— Telefon Nr. 29.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Institutului de credit și comert „Banca Banatului“, Societate pe acțiuni în Caransebeș, se invită la a

XXII-a adunare generală ordinară,

care se va ține **Joi, 16 Aprilie 1942**, la ora 4 d. a., în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.

2. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul Comisiei de Cenzori.

3. Stabilirea și aprobarea bilanțului și a contului Profit și Pierdere pe anul 1941.

4. Distribuirea beneficiului net.

5. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comisiei de Cenzori.

6. Fixarea jetoanelor de prezență și a diurnei de deplasare pentru Administratori și Cenzori pe anul 1942.

7. Propuneri în sensul statutelor.

8. Alegerea Consiliului de administrație în sensul art. 23 din statute.

Pentru participarea cu drept de vot la această adunare, Domnii acționari sunt rugați a depune la casieria institutului nostru acțiunile ce posed și dovezile de procuri cu 5 zile înainte de adunarea generală

Caransebeș, la 3 Martie 1942.

Consiliul de Administrație.

„BANCA POPORALĂ“ INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.
Reg. Soc. bancare 19/1934. Rezerve: Lei 800.000. Cap. Soc. Lei 10.000.000

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca Poporală“ s. p. a. Caransebeș sunt invitați la a

XXXV-a Adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la **16 Aprilie 1942, ora 11 a. m.**, în localul institutului.

Ordinea de zi a Adunării generale ordinare:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație. Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe anul 1941 și raportul Consiliului de Cenzori. Darea absolutului.
4. Distribuirea beneficiului net.
5. Fixarea jetoanelor și a remunerației Consiliului de Cenzori pe anul 1942.
6. Alegerea unui membru în Consiliul de administrație pe timp de 6 ani.
7. Propuneri în sensul statutelor.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Banca Poporală“ s. p. a. Caransebeș sunt deasemeni invitați la

Adunarea generală extraordinară,

care se va ține în aceeași zi și în același local, imediat după terminarea adunării generale ordinare.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale extraordinare.
2. Modificarea art. 19, 22, 24, 30, 32, 33, 34, 35, 47, 49 și 53 din statute.

Dacă în ziua de 16 Aprilie 1942 nu va fi reprezentat numărul de acțiuni recerut de lege, adunarea generală ordinară și extraordinară se amână pe ziua de **Joi 30 Aprilie 1942**, la ora 11, în același loc, cu aceeași ordine de zi, fără altă convocare, deliberându-se în conformitate cu legile în vigoare.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în sensul statutelor a-și depune acțiunile cu 3 zile înainte de adunarea generală în Caransebeș numai la Institutul nostru, afară de Caransebeș la filialele din Bozovici, Teregova, Eșelnița ori la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea“.

Consiliul de Administrație

"BANCA POPORALĂ" INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ

Filiale: Bozovici, Teregova.

Expozitură: Eșelnița.

Capital social Lei 10,000.000.

Reg. soc. bancare 13/1934.

Telefon No. 43.

Rezerve: Lei 800.000.

Activ			Contul Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1941.			Pasiv		
Cassa :					Capital social			10,000.000
a) numerar efectiv	1,352.778				Fonduri de rezervă :			
b) disponibil la B. N. R.	95.720	1,448.498			a) Rezervă statutară	375.100		
Disponibil la bănci : în afară		496.994			b) Rezervă pentru creanțe dubioase	294.000	669.100	
Portofoliul de titluri :					Diferențe de curs nerealizate la por-		219.140	
I. Titluri românești cu venit fix :					tofoliul de titluri		1,121.380	
Ia port					Fond de pensii și ajut. al funcț.			
V. N.					Depuneri spre fructificare din afară :			
V. R.					a) nominative pe livrete de econo-	2,316.133		
Ef. publice 1,029.000	507.690				mii, pe termen	393.872	2,710.005	
gajate					b) dep. vechi reduse, reexaminate			
V. R.					Creditori din afară :			
II. Cu venit variabil :					creditori noi pe termen		528.683	
acț. cot. bursă 201.000	201.000				Angajamente de reescont în afară :			
acț. nec. la b. 701.400 350.400 226.200	576.600	1,285.290			a) curente la B. N. R. provenite din			
Plasamentul fondului de rezervă :					efecte scont	927.300		
Efecte publ. garant. de stat V. N. :					b) în convers. la bănci (cota rămasă)	58.286	985.586	
236.000 V. R. în port. 189.750		189.750			Efecte de plată în afară		12,025.000	
Portofoliul de scont plătit în afară :					Dividende nereclamate		56.389	
a) Cambiți fără gar. speciale în port.	2,314.800				Conturi transitoare creditoare		325.000	
b) Cambiți garant. cu ipot. în port.	3,729.437				Beneficiul net		317.088	
c) Cambiți reesc. la B. N. R.	927.300	6,971.537						
Cambii în suferință Lei 643.797								
Debitori : în afară		80.234						
Creanțe în conversiune conform legii								
din 7/IV 1934								
a) în portofoliu (cota rămasă)	13,434.144							
b) reescutate la bănci	58.286	13,492.430						
Imobile :								
a) pentru uzul propriu	1,930.000							
b) pentru vânzare	1,628.000	3,558.000						
Mobilier		2						
Conturi diverse debitoare		313.247						
Conturi diverse (Efecte și depun.								
Fondului de Pensii)		1,121.380						
		28,957.362						28,957.362

Debit			Conturi de ordine.			Credit		
Cauțiuni statutare		400.000	Deponenți de cauțiuni statutare		400.000			
Ipoteci și garanții diverse în port.		10,217.767	Deponenți de ipoteci și garanții div.		10,217.767			
Depozite de titl. și alte val. în păstr.		193.455	Dep. de titluri și alte val. în păstr.		193.455			
Ipoteci date de bancă		12,025.000	Credit. garanțati cu ipot. date de bancă		12,025.000			
		22,836.222			22,836.222			

Debit			Contul Profit și Pierdere.			Credit		
Cheltuieli de administrație :			Dobânzi încasate :					
a) Salarii și indemnizații	611.200		dela Portofoliul de scont		886.004			
b) Diverse	231.320	842.520	Venitul portofoliului de titluri	47.245		322.980		
Impozite și taxe		214.674	Venitul imobilelor	275.735		256.255		
Dobânzi plătite :			Beneficii diverse					
a) la depuneri spre fructificare	56.374							
b) la reescont	34.583	90.957						
Beneficiul net		317.088						
		1,465.239						1,465.239

Caransebeș, la 31 Decembrie 1941.

Pentru contabilitate :
CONSTANTIN CĂLȚIUN
director, expert contabil**ISIDOR TĂTARIU**
director general, expert contabil**CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :****ROMUL G. ANCUȘA**, președinte**ROMULUS BOLDEA****IOSIF CĂPUȘA**

Subsemnatul Consiliu de Censori, am verificat conturile prezente și le-am găsit în conformitate cu codul de comerț și cu legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Caransebeș, la 25 Februarie 1942.

IOAN POPOVICIU, președinte**ZAHARIE MIULESCU****AXENTE MUREȘAN**, expert contabilRedactor responsabil **NICOLAE CORNEAN** consilier eparhial

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane Caransebeș.